

Henryk Bogacki

"Nennt euch nicht Meister : die Autorität in einer sich wandelnden Kirche", Graz-Wien-Köln 1968 : [recenzja]

Collectanea Theologica 39/3, 184

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

mowi i swoistemu imperializmowi kościelnemu, przeciw tłumieniu inicjatywy pozostałych członków Ludu Bożego. Problem wyrażania i uwzględniania opinii publicznej w Kościele nie został jeszcze ani teoretycznie ani praktycznie rozwiązany.

Autor daleki jest od obarczania odpowiedzialnością za obecny kryzys autorytetu w Kościele tylko przedstawicieli hierarchii. Odpowiedzialność tę w równym stopniu ponoszą wszyscy wierni, którzy do niedawna wcale nie wykazywali zainteresowania tymi problemami ani nie angażowali się w życie Kościoła.

Ks. Henryk Bogacki SJ, Warszawa

Nennt euch nicht Meister. Die Autorität in einer sich wandelnden Kirche. dzieło zbiorowe, Graz-Wien-Köln 1968, Verlag Styria, s. 232.

Książka stanowi niemieckie tłumaczenie dzieła zbiorowego autorów angielskich zajmujących się niezwykle aktualnym problemem rozumienia władzy kościelnej. Poszczególne artykuły zostały wygłoszone we wrześniu 1967 r. na kilkudniowym spotkaniu poświęconym problemom odnowy Kościoła według wytycznych II Soboru Watykańskiego. Dziś nie kwestionuje się konieczności istnienia władzy w Kościele, lecz trwa dyskusja nad sposobem pojmowania jej natury i właściwego — obecnie mówi się „wiarygodnego” — jej sprawowania. Zarówno sobór, jak mozolna realizacja jego uchwał nieustannie zmuszają do krytycznych refleksji na ten temat.

Tematykę dość dokładną określają tytuły poszczególnych artykułów: Robert Murray SJ, *Autorität und der Geist im Neuen Testament* (s. 25—55); Peter Harris, *Das Lehramt und die christliche Wahrheit* (s. 57—94); Nicholas Lash, *Priester oder Presbyter* (s. 95—128); Theo Westow, *Die sich wandelnde Form der Institution* (s. 129—167); Franz Josef van Beeck SJ, *Die Praxis des Gehorsams und der Autorität in der holländischen Kirche* (s. 169—194); John Dalrymple, *Der heilige Geist und die persönliche Verantwortung* (s. 195—226).

Autorzy w kwestii rozumienia władzy hierarchicznej zajmują pozycję podobną do wyrażonej przez J. McKenzie w powyżej omówionej książce. Kościół pojmują jako Lud Boży zgromadzony w braterskiej wspólnocie, której jest udzielony Duch Święty nie ograniczający swej działalności do hierarchii. Słowa Chrystusa wybrane jako tytuł książki są znamienne dla stanowiska autorów. Władzę kościelną ich zdaniem można sprawować jedynie w duchu prawdziwej miłości i faktycznej posługi dla dobra wszystkich, co dozwala wiernym swobodnie wypowiadać własne zdanie. Jedność w Kościele osiągać należy drogą uzgodnienia w duchu prawdziwej wolności poglądów i postępowania, a nie przez zewnętrzny przymus narzucający jednolitość. Zamieszczone sprawozdanie o nowych formach sprawowania władzy w Kościele holenderskim dostarcza przykładu praktycznej realizacji wysuwanych w książce postulatów teoretycznych.

Ks. Henryk Bogacki SJ, Warszawa

LUDWIG WALTER, *Das Glaubensverständnis bei Johannes Duns Scotus*, München-Paderborn-Wien 1968, Verlag Ferdinand Schöningh, s. 153.

Na temat rozumienia wiary przez Dunsa Szkota ukazało się nie- mało rozpraw i studiów specjalnych. Problemowi temu poświęcono również sporo miejsca w dziełach zajmujących się historią teologii aktu wiary w średniowieczu. Najczęściej posługiwano się uproszczonym przeciwstawi-